

حرکت مسلم بن عقیل(ع) به سوی کوفه در سال 60 هجری قمری

پس از آن که اهالی کوفه...

پس از آن که اهالی کوفه، به ویژه شیعیان این شهر از حضور امام حسین(ع) در مکه معظمه و امتناع وی از بیعت با یزید بن معاویه باخبر شده و جنبش بزرگی در کوفه ایجاد نمودند و آن حضرت را با ارسال نامه های بی شمار به سوی خود دعوت کردند، امام حسین(ع) تصمیم گرفت دعوتشان را پذیرفته و با فرستادن نخستین نماینده خویش به سوی آنان، عملاً رهبری قیام بر ضد دستگاه جبار بنی امیه را بر عهده گیرد و از آن پس حکومت سراسر تباهي یزید را با يك جنبش بزرگ مردمی و مذهبی روبرو کند.

آن حضرت وضو گرفت و میان رکن و مقام در مسجدالحرام، دو رکعت نماز به جای آورد و پس از نیایش و راز و نیاز در درگاه احدیت، پسرعمویش مسلم بن عقیل را به حضور طلبید و او را از وضعیت کوفه باخبر گردانید و به وی فرمود که می خواهد او را به عنوان نماینده خویش به کوفه بفرستد، تا قیام اهالی این شهر را سامان بخشد.

مسلم بن عقیل(ع) با روحیه باز و نشاط بالا، درخواست امام(ع) را پذیرفت و برای این مأموریت خطیر اعلان آمادگی نمود. آن گاه امام حسین(ع) نامه ای برای مردم کوفه نوشت و به مسلم بن عقیل(ع) سپرد تا برای اهالی کوفه قرائت کند. نامه امام(ع) به این قرار است: به نام خداوند بخشاینده مهربان. از حسین بن علی(ع) به جامعه مؤمنین و مسلمین. اما بعد، هانی و سعید آخرین فرستادگانتان، نامه های شما را به من تسلیم نمودند. من از مضمون نامه های شما آگاه شدم. نوشته اید: ما امامی نداریم، به سوی ما بیا شاید خداوند به وسیله تو ما را هدایت فرماید.

من برادرم و پسرعمویم و شخصیت مورد وثوق و مورد اعتماد از میان خاندانم، یعنی مسلم بن عقیل را به سوی شما می فرستم. اگر او برای من بنویسد که نظر اکثریت شما، به ویژه فرزانتان و مردان شایسته و شاخص شما مطابق با نامه های من است که به من نوشته اید، به سوی شما خواهم آمد، انشاءالله. به جان خودم سوگند یاد می کنم که امام بر حق تنها کسی است که بر اساس کتاب خدا حکومت کند و در جامعه به داد رفتار نماید و حق را پذیرا باشد و خود را بر انجام دستورات دین ملزم و متعهد بداند. والسلام.

امام حسین(ع) به مسلم بن عقیل(ع) سفارش های لازم را نمود و وی را با آخرین نامه رسانان؛ یعنی قیس بن مسهر صیداوی، عماره بن عبدالله سلولی، عبدالله بن شداد و عبدالرحمن شداد، در تاریخ 15 رمضان سال 60 قمری به سوی کوفه اعزام نمود.

گفتنی است که مسلم بن عقیل، برادرزاده و داماد امیرمؤمنان علی بن ابی طالب(ع) است و با دخترش رقیه ازدواج کرد. وی از مردان دلیر بنی هاشم، اهل علم و دارای بینش وسیع سیاسی و مذهبی و پیرو خالص ولایت و امامت بود.

مسلم بن عقیل(ع) از مکه معظمه به مدینه منوره رفت و در آن جا با خانواده اش خداحافظی نمود و به همراه دو فرزندش و دو راهنما از طایفه بنی قیس، از بی راهه حرکت کرد تا هم زودتر به مقصد برسد و هم از چشم نگهبانان حکومتی و راهبان ها در امان بماند.